Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu seitsemäs jaosto)

12 päivänä lokakuuta 2022*

Henkilöstö – Virkamies – Kolmansissa maissa työskentelevä EUH:n henkilöstö – Edustuston päällikkö – Koeaika johtotehtävissä – Koeaikaa johtotehtävissä koskeva lopullinen arviointikertomus – Toimi, joka ei ole virkamiehelle vastainen – Tutkimatta jättäminen – Osoittaminen muuhun kuin johtotehtävään EUH:ssa – Perusteluvelvollisuus – Oikeus tulla kuulluksi – Keskijohdon henkilöstöstä 9.9.2008 tehdyn komission päätöksen C(2008) 5028/2 11 artiklan soveltamista edustuston päällikköihin koskevat edellytykset – Asiakirjoja ei ole siirretty henkilökansioon – Yksikön etu – Harkintavallan väärinkäyttö – Avustamispyyntö – Pyynnön hylkäävä päätös – Vastuu

Asiassa T-88/21,

Sandra Paesen, kotipaikka Beersel (Belgia), edustajanaan asianajaja M. Casado García-Hirschfeld,

kantajana,

vastaan

Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH), asiamiehinään S. Marquardt ja R. Spáč,

vastaajana,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu seitsemäs jaosto),

toimien päätösneuvotteluissa kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. da Silva Passos sekä tuomarit V. Valančius, I. Reine, L. Truchot ja M. Sampol Pucurull (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies L. Ramette,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon 7.4.2022 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

tuomion[1]

1 Kantaja vaatii SEUT 270 artiklaan perustuvalla kanteellaan yhtäältä kumoamaan ensinnäkin hänen koeaikaansa johtotehtävissä koskevan lopullisen arviointikertomuksen (jäljempänä koeaikaa koskeva lopullinen arviointikertomus), toiseksi Euroopan ulkosuhdehallinnon (jäljempänä EUH) 10.4.2020 tehdyn päätöksen muuhun kuin johtotehtävään osoittamisesta (jäljempänä ensimmäinen riidanalainen päätös) ja kolmanneksi EUH:n 12.5.2020 tehdyn päätöksen, jolla evättiin kantajan avustamispyyntö (jäljempänä toinen riidanalainen päätös), sekä toisaalta korvausta kärsimistään varallisuusvahingoista ja henkisestä kärsimyksestä.

Asian tausta

2 Kantaja on Euroopan unionin virkamies. Hän aloitti Euroopan unionin neuvoston palveluksessa vuonna 2004 ja siirtyi EUH:n palvelukseen vuonna 2011.

3 Kantaja nimitettiin unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan (jäljempänä korkea edustaja) 17.7.2018 tekemällä päätöksellä unionin Malawin tasavallan edustuston (jäljempänä Malawin edustusto) päälliköksi 1.9.2018 alkaen.

4 Kantajalle asetettiin samana päivänä keskijohdon henkilöstöstä 9.9.2008 tehdyn komission päätöksen C(2008) 5028/2 (jäljempänä päätös 5028/2), jota sovelletaan EUH:hon 29.11.2011 tehdyn EUH:n hallintopääjohtajan päätöksen PROC EEAS(2011) 002 nojalla, mukainen yhdeksän kuukauden koeaika, jota sovelletaan johtotehtäviin.

5 Koska koeaikaa koskevassa väliarviointikertomuksessa todettiin, että kantajan esimies- ja johtamistaidot olivat riittämättömät, hänen koeaikaansa johtotehtävissä pidennettiin 18.3.2019 kuudella kuukaudella 1.6.2019 alkaen.

6 EUH:n tarkastusyksikkö teki 16.–25.9.2019 ad hoc -tarkastuksen Malawin edustustoon.

7 Ad hoc -tarkastuksesta laaditun tarkastuskertomuksen luonnos (jäljempänä tarkastuskertomuksen luonnos) toimitettiin 14.10.2019 kantajalle mahdollisia huomautuksia varten. Luonnokseen sisältyi 12 edustuston johtamista koskevaa suositusta, joista kuusi oli osoitettu kantajalle edustuston päällikkönä.

8 EUH:n pääsihteeri toimitti 27.11.2019 kantajalle koeaikaa koskevan lopullisen arviointikertomuksen, jonka mukaan hänen esimies- ja johtamistaitonsa oli todettu riittämättömiksi.

9 Lisäksi EUH:n pääsihteeri ilmoitti kantajalle, että korkea edustaja yhtäältä katsoi, ettei kantaja ollut suoriutunut tyydyttävästi koeajasta, ja toisaalta harkitsi kantajan osoittamista muuhun kuin johtotehtävään EUH:ssa.

10 Kantaja toimitti 29.11.2019 EUH:n pääsihteerille huomautuksensa tarkastuskertomuksen luonnoksesta.

11 Kantaja toimitti 12.12.2019 EUH:n pääsihteerille huomautuksensa koeaikaa koskevasta lopullisesta arviointikertomuksesta.

[1] Tästä tuomiosta esitetään vain kohdat, joiden julkaisemista unionin yleinen tuomioistuin pitää aiheellisena.

12 Kantaja toisti 18.12.2019 EUH:n pääsihteerille huomautuksensa koeaikaa koskevasta lopullisesta arviointikertomuksesta ja olosuhteista, joissa hän oli työskennellyt koeajalla johtotehtävissä, ja pyysi saada tutustua asiakirjoihin, joihin kyseinen arviointikertomus perustui.

13 EUH:n Afrikan alueesta vastaava pääjohtaja esitti 19.12.2019 EUH:n tarkastusyksikölle huomautuksia tarkastuskertomuksen luonnoksesta.

14 Kantaja pyysi 11.1.2020 korkeaa edustajaa vahvistamaan hänen asemansa Malawin edustuston päällikkönä.

15 Kantaja esitti 17.1.2020 EUH:n henkilöstöresurssien osaston johtajalle Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 24 artiklaan perustuvan avustamispyynnön (jäljempänä avustamispyyntö), jossa hän vaati hallinnollisen tutkinnan aloittamista sillä perusteella, että hän oli joutunut esimiestensä ja erityisesti Afrikan alueesta vastaava pääjohtajan ja eteläisen Afrikan ja Intian valtameren alueesta vastaavan osaston (jäljempänä Afrikka 2 -osasto) päällikön työpaikkakiusaamisen kohteeksi.

16 Kantajalle toimitettiin 29.1.2020 ad hoc -tarkastuksesta laaditun tarkastuskertomuksen lopullinen versio (jäljempänä lopullinen tarkastuskertomus).

17 Kantajalle annettiin 22.3.2020 lupa lähteä asemapaikastaan ja palata Belgiaan terveys- ja perhesyistä. Samasta päivästä lukien hänet määrättiin sairauslomalle ja sen jälkeen vuosilomalle 1.9.2020 asti.

18 Kantaja toimitti 30.3.2020 EUH:n henkilöstöresurssien osaston johtajalle lisätietoja avustamispyyntönsä täydentämiseksi.

19 Korkea edustaja antoi 10.4.2020 päivätyllä kirjeellä ensimmäisen riidanalaisen päätöksen, jolla kantaja osoitettiin muuhun kuin johtotehtävään EUH:ssa 1.5.2020 alkaen.

20 Kantaja siirrettiin 30.4.2020 tehdyllä päätöksellä EUH:n talous- ja globaaleista asioista vastaavalle osastolle 1.5.2020 alkaen.

21 EUH:n henkilöstöresurssien osaston johtaja antoi 12.5.2020 toisen riidanalaisen päätöksen, jolla hän hylkäsi avustamispyynnön.

22 Kantaja teki 10.7.2020 yhtäältä henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun valituksen koeaikaa koskevasta lopullisesta arviointikertomuksesta ja edellä mainituista 10.4.2020, 30.4.2020 ja 12.5.2020 tehdyistä päätöksistä ja vaati toisaalta maksamaan 60 000 euroa korvauksena hänelle aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä sekä korvaamaan hänelle aiheutuneet asianajokulut.

23 Nimittävä viranomainen hylkäsi valituksen 4.11.2020 antamallaan päätöksellä (jäljempänä valituksen hylkäämisestä tehty päätös).

Asianosaisten vaatimukset

24 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaiset päätökset ja toissijaisesti koeaikaa koskevan lopullisen arviointikertomuksen ja tarvittaessa valituksen hylkäämisestä tehdyn päätöksen;

– velvoittaa EUH:n korvaamaan hänelle väitetysti aiheutuneen varallisuusvahingon ja henkisen kärsimyksen;

– ”poistaa menettelystä” vastaajan vastauksen liitteet D.2, D.3 ja D.4;

– velvoittaa EUH:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

25 EUH vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– jättää kanteen osittain tutkimatta ja osittain hylkää sen perusteettomana;

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

[– –]

Koeaikaa koskevan lopullisen arviointikertomuksen hylkäämistä koskevat vaatimukset

38 On muistutettava, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttyminen on ehdoton prosessinedellytys, joka unionin yleisen tuomioistuimen on tutkittava viran puolesta (ks. vastaavasti tuomio 5.3.2020, Credito Fondiario v. SRB, C-69/19 P, EU:C:2020:178, 54 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

39 Muistutettakoon, että tältä osin on välttämätöntä, että on olemassa henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa ja 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu virkamiehelle vastainen toimi, jotta virkamiehen sitä toimielintä, jonka palveluksessa hän on, vastaan nostama kumoamiskanne voidaan ottaa tutkittavaksi. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kumoamiskanteen kohteeksi kelpaavia toimia ovat ainoastaan sellaiset toimenpiteet, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa suoraan ja välittömästi kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi (ks. vastaavasti tuomio 14.12.2017, Martinez De Prins ym. v. EUH, T-575/16, EU:T:2017:911, 30 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

40 Kumoamiskanteiden tutkittavaksi ottamista koskevasta täysin vakiintuneesta oikeuskäytännöstä seuraa myös, että riitautettujen toimien luonnehtimista varten tarkastelun kohteeksi on otettava näiden toimien asiasisältö ja niiden laatijoiden aikomus. Tältä osin kannekelpoisia toimia ovat lähtökohtaisesti toimenpiteet, joissa lopullisesti vahvistetaan unionin toimielimen, elimen tai laitoksen kanta hallinnollisen menettelyn päätteeksi ja joilla on tarkoitus olla sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin; sen sijaan muun muassa menettelyn kuluessa tehdyt toimenpiteet, joilla valmistellaan lopullista päätöstä ja joilla ei ole tällaisia vaikutuksia, ja sellaisen aikaisemman toimen, jota ei ole riitautettu määräajassa, pelkästään vahvistavat toimet eivät ole kannekelpoisia (ks. tuomio 25.6.2020, EUSK v. KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, 70 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

41 Käsiteltävässä asiassa ensinnäkin koeaikaa koskevaan lopulliseen arviointikertomukseen, jonka kumoamista kantaja vaatii, sovelletaan päätöstä 5028/2 (ks. edellä 4 kohta).

42 Päätöksen 5028/2 11 artiklan mukaan henkilölle, joka nimitetään ensimmäistä kertaa keskijohdon tehtäviin, määrätään yhdeksän kuukauden koeaika, josta sen jälkeen, kun koeaikaa on kulunut viiden kuukautta, laaditaan koeaikaa koskeva väliarviointikertomus ja kuukautta ennen koeajan päättymistä koeaikaa koskeva lopullinen arviointikertomus. Tätä koeaikaa voidaan poikkeuksellisissa olosuhteissa pidentää enintään kuudella kuukaudella, minkä jälkeen laaditaan viimeinen arviointikertomus.

43 Lisäksi päätöksen 5028/2 11 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään, että jos koeajan päätyttyä (eli enintään 15 kuukauden kuluttua) todetaan, että koeaika on ollut tulokseton, koska jokin arvioiduista taidoista on todettu riittämättömäksi, nimittävän viranomaisen on ehdotettava kyseisen virkamiehen osoittamista muuhun kuin johtotehtävään.

44 Näin ollen päätöksen 5028/2 11 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan sanamuodosta ilmenee, kuten EUH prosessinjohtotoimiin antamassaan kirjallisessa vastauksessa myöntää, että koeaikaa koskevasta lopullisesta arviointikertomuksesta, jossa vähintään yksi arvioiduista johtamistaidoista todetaan riittämättömäksi, ei seuraa, että arviointikertomuksen laatinut nimittävä viranomainen tekee päätöksen virkamiehen osoittamisesta muuhun kuin johtotehtävään, vaan siitä ainoastaan seuraa, että kyseinen viranomainen esittää korkealle edustajalle, joka on toimivaltainen nimittävä viranomainen, ehdotuksen virkamiehen osoittamisesta muuhun tehtävään, ja että näin voidaan tehdä myös johtotehtäviin määritetyn koeajan pidentämisen jälkeen.

45 Toiseksi oikeuskäytännössä on todettu, että henkilöstösääntöjen, sellaisina kuin ne olivat voimassa 31.12.2013, 44 artiklan toisen alakohdan mukaisen koeajan tarkoitus on riittävän lähellä unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen, sellaisina kuin ne olivat voimassa 31.12.2013 asti, 14 artiklassa väliaikaisilta toimihenkilöiltä edellytetyn koeajan tarkoitusta, jotta jälkimmäistä koskevaan oikeuskäytäntöön on mahdollista tukeutua (ks. vastaavasti tuomio 12.5.2016, FS v. ETSK, F-50/15, EU:F:2016:119, 97 kohta).

46 Tällainen läheisyys on olemassa myös EUH:n edustustojen uusille päälliköille päätöksen 5028/2 mukaisesti määrättävän koeajan osalta. Koeaikaa koskevan lopullisen arviointikertomuksen kaltaisia kertomuksia ei siten voida verrata vuosittaisiin arviointikertomuksiin, joita laaditaan virkamiehen koko uran ajan ja jotka ovat virkamiehelle vastaisia toimia (ks. vastaavasti tuomio 25.6.2020, XH v. komissio, T-511/18, EU:T:2020:291, 133 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

47 Koeaikaa koskevien kertomusten, joilla valmistellaan hallinnon päätöstä asianomaisen vakinaistamisesta hänen koeaikansa päätteeksi tai hänen irtisanomisestaan, ainoana tarkoituksena on nimittäin valmistella hallinnon yksittäistapausta koskevaa päätöstä, johon ne näin ollen liittyvät läheisesti, eivätkä ne siten ole virkamiehelle vastaisia toimia (ks. vastaavasti tuomio 25.6.2020, XH v. komissio, T-511/18, EU:T:2020:291, 134 kohta).

48 Vastaavasti myös koeaikaa koskevan lopullisen arviointikertomuksen ainoana tarkoituksena on, jos arviointi on kielteinen, valmistella hallinnon yksittäistapausta koskevaa päätöstä eli muuhun kuin johtotehtävään osoittamista koskevaa päätöstä, johon kyseinen arviointikertomus näin ollen liittyy läheisesti.

49 Kolmanneksi pitää paikkansa, kuten EUH korostaa, että henkilöstösääntöjen 44 artiklan toisessa alakohdassa asetetaan erityisesti yksikönpäälliköksi nimitettävälle virkamiehelle kyseisen säännöksen perusteella myönnettävän ikälisän edellytykseksi se, että virkamiehen työsuoritus ensimmäisten yhdeksän kuukauden ajalta on arvioitu tyydyttäväksi henkilöstösääntöjen 43 artiklan mukaisesti.

50 On kuitenkin todettava, että henkilöstösääntöjen 44 artiklan toisessa alakohdassa tarkoitettu ikälisän poikkeuksellinen myöntäminen koskee virkamiehiä, jotka nimitetään yksikönpäälliköksi, johtajaksi tai pääjohtajaksi, eikä EUH:n virkamiehiä, jotka kantajan tapaan nimitetään ensimmäistä kertaa Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatiosta ja toiminnasta 26.7.2020 annetun neuvoston päätöksen 2010/427/EU (EUVL 2010, L 201, s. 30) 5 artiklassa tarkoitettuun edustuston päällikön tehtävään.

51 Näin ollen se, että henkilöstösääntöjen 44 artiklan toisessa alakohdassa viitataan henkilöstösääntöjen 43 artiklaan, ei vaikuta EUH:n edustuston päälliköiden koeaikaa koskevan lopullisen arviointikertomuksen luonteeseen valmistelevana toimena.

52 Neljänneksi pitää myös paikkansa, että päätöksen 5028/2 11 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa viitataan henkilöstösääntöjen 43 artiklaan säädettäessä, että koeaikaa koskeva lopullinen arviointikertomus on liitettävä kyseisessä säännöksessä tarkoitettuun vuosittaiseen arviointikertomukseen.

53 Virkamiehen henkilökansiossa olevasta koeaikaa koskevasta kertomuksesta ei lähtökohtaisesti voi kuitenkaan enää aiheutua minkäänlaisia vaikutuksia sen jälkeen, kun koeajan päätteeksi on tehty vakinaistamista koskeva päätös, jota varten se on laadittu ja jota sillä oli yksinomaan tarkoitus valmistella (ks. analogisesti tuomio 25.6.2020, XH v. komissio, T-511/18, EU:T:2020:291, 136 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

54 Näin ollen ylennyskomitea ja, kuten EUH totesi istunnossa, 9.3.2011 tehdyssä korkean edustajan päätöksessä PROC HR(2011) 005 tarkoitettu neuvoa-antava nimityskomitea (jäljempänä neuvoa-antava nimityskomitea) eivät, kuten ei myöskään nimittävä viranomainen edustuston päällikön uuden valintamenettelyn yhteydessä, voi lähtökohtaisesti ottaa huomioon koeajan kuluessa tai sen päättyessä laadittua arviointikertomusta, vaikka siihen sisältyy tiettyjä huomioita virkamiehen tai toimihenkilön työkyvystä (ks. analogisesti tuomio 25.5.2020, XH v. komissio, T-511/18, EU:T:2020:291, 137 kohta).

55 Lisäksi on todettava, että kantaja voi nostaessaan kanteen koeaikaa koskevan menettelyn päätteeksi tehdystä päätöksestä vedota siihen läheisesti liittyvien aikaisempien päätösten sääntöjenvastaisuuteen ja etenkin sellaisiin sääntöjenvastaisuuksiin, jotka kantajan mukaan vaikuttavat koeaikaa koskevaan lopulliseen arviointikertomukseen (ks. vastaavasti tuomio 3.12.2015, Sesma Merino v. SMHV, T-127/14 P, EU:T:2015:927, 24 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

56 Edellä esitetyn huomioon ottaen on todettava, että vaikka kantajan osoittamisesta muuhun kuin johtotehtävään tehty ensimmäinen riidanalainen päätös, jossa vahvistetaan lopullisesti hallinnon kanta ja joka vaikuttaa näin ollen suoraan ja välittömästi kantajan intresseihin, on viimeksi mainitulle vastainen toimi, näin ei kuitenkaan ole koeaikaa koskevan lopullisen arviointikertomuksen osalta, joka on vain kyseistä päätöstä valmisteleva toimi.

57 Näin ollen lopullisen arviointikertomuksen kumoamista koskevat vaatimukset eivät täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä ja ne on siten hylättävä.

Ensimmäisen riidanalaisen päätöksen kumoamista koskevat vaatimukset

58 Tämän vaatimuksensa tueksi kantaja vetoaa lähinnä kuuteen perusteeseen, joista ensimmäinen perustuu perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin ja henkilöstösääntöjen 25 artiklan rikkomiseen, toinen hyvää hallintoa koskevan oikeuden ja kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaamiseen, kolmas päätöksen 5028/2 11 artiklan ja nimittävälle viranomaiselle ja hallinnollisten sopimusten tekemiseen valtuutetulle viranomaiselle osoitettujen valtuuksien käytöstä ja delegoinnista 15.11.2019 tehdyn EUH:n pääsihteerin päätöksen ADMIN (2019) 31 (jäljempänä päätös ADMIN (2019) 31) rikkomiseen, neljäs henkilöstösääntöjen 26 artiklan rikkomiseen, viides ilmeiseen arviointivirheeseen ja henkilöstösääntöjen 7 artiklan 1 kohdan rikkomiseen ja kuudes harkintavallan väärinkäyttöön.

[– –]

Toinen peruste, joka perustuu hyvää hallintoa koskevan oikeuden ja kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaamiseen

71 Kantaja vetoaa ensinnäkin neuvoa-antavan nimityskomitean kuulemisessa tapahtuneeseen sääntöjenvastaisuuteen, toiseksi kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaamiseen ja kolmanneksi hyvää hallintoa koskevan oikeuden loukkaamiseen.

[– –]

– Toisen perusteen toinen osa, joka perustuu kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaamiseen

79 Toisen perusteen toisessa osassa kantaja vetoaa lähinnä seuraaviin neljään väitteeseen.

80 Ensinnäkin kantaja väittää, että vastauksessaan 27.11.2019 päivättyyn EUH:n pääsihteerin kirjeeseen, jolla koeaikaa koskeva lopullinen arviointikertomus annettiin hänelle tiedoksi, hän esitti huomautuksia, jotka kuitenkaan eivät johtaneet mihinkään. Kantaja väittää, ettei hänelle annettu mahdollisuutta vaikuttaa nimittävän viranomaisen päätöksentekomenettelyyn, mistä osoituksena on yhtäältä se, että ensimmäisessä riidanalaisessa päätöksessä ei käsitellä hänen 12.12.2019 ja 30.1.2020 esittämiään huomautuksia, ja toisaalta se, että kyseisestä päätöksestä ei mitenkään ilmene, että nimittävä viranomainen olisi tosiasiallisesti käyttänyt harkintavaltaansa hänen arviointikertomuksesta esittämiensä huomautusten perusteella.

81 Toiseksi kantaja väittää, että koeaikaa koskeva lopullinen arviointikertomus sisältää subjektiivisia väitteitä, joiden tueksi ei esitetä asiakirjatodisteita, ja että näiden todisteiden puuttuminen on siten kiistatta estänyt kantajaa ottamasta tyhjentävästi kantaa kaikkiin tosiseikkoihin ja asiakirjoihin, joihin ensimmäinen riidanalainen päätös perustuu.

82 Kolmanneksi kantaja täsmentää, että päätöksen ADMIN (2019) 31 mukaan korkean edustajan olisi pitänyt kuulla häntä.

83 Neljänneksi kantaja väittää, ettei hänelle annettu tilaisuutta keskustella koeaikaa koskevasta lopullisesta arviointikertomuksesta esimiestensä kanssa ennen kuin EUH:n pääsihteeri osoitti hänelle kyseisen arviointikertomuksen 27.11.2019, mikä on vastoin henkilöstösääntöjä ja sovellettavia sisäisiä sääntöjä.

84 EUH kiistää kantajan väitteet.

85 On muistutettava, että perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan mukaan hyvää hallintoa koskevaan oikeuteen sisältyy erityisesti jokaisen oikeus tulla kuulluksi ennen kuin häntä vastaan ryhdytään yksittäiseen toimenpiteeseen, joka vaikuttaa häneen epäedullisesti.

86 Siten oikeus tulla kuulluksi takaa jokaiselle henkilölle tilaisuuden esittää hallintomenettelyn aikana hyödyllisellä ja tehokkaalla tavalla kantansa ennen sellaisen päätöksen tekemistä, joka saattaa vaikuttaa hänen intresseihinsä epäedullisesti (ks. tuomio 21.10.2021, parlamentti v. UZ, C-894/19 P, EU:C:2021:863, 89 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

87 Erityisesti päätöksellä, jolla unionin ulkopuolisessa maassa työskentelevä virkamies osoitetaan muuhun tehtävään, vaikutetaan kyseisen virkamiehen hallinnolliseen asemaan, koska sillä muutetaan paikkaa, jossa virkamies hoitaa tehtäviään, sekä virkamiehen tehtävien hoidon edellytyksiä ja niiden luonnetta. Sillä voi myös olla vaikutusta kyseisen virkamiehen uraan siltä osin kuin se voi vaikuttaa virkamiehen ammatillisiin tulevaisuudennäkymiin, koska tietyt vastaavantasoiset tehtävät voivat niihin kuuluvien velvollisuuksien luonteen johdosta johtaa ylennykseen helpommin kuin toiset tehtävät. Se voi myös johtaa siihen, että virkamiehen palkka pienenee (ks. vastaavasti tuomio 6.12.2007, Marcuccio v. komissio, C-59/06 P, EU:C:2007:756, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

88 Tästä seuraa, että sellaisen päätöksen tekeminen, jolla virkamies siirretään vastoin tahtoaan muuhun tehtävään tilanteessa, jossa johtotehtävien hoitamisen on todettu olleen riittämätöntä, kuten käsiteltävässä asiassa, edellyttää puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaatteen, joka on unionin oikeuden perusperiaate, soveltamista kyseessä olevaa menettelyä koskevan sääntelyn puuttumisesta huolimatta (ks. analogisesti tuomio 6.12.2007, Marcuccio v. komissio, C-59/06 P, EU:C:2007:756, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

89 Perustetta, joka perustuu kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaamiseen, on tarkasteltava näiden periaatteiden pohjalta.

90 Käsiteltävässä asiassa on ensinnäkin riidatonta, että EUH:n pääsihteeri toimitti koeaikaa koskevan lopullisen arviointikertomuksen kantajalle 27.11.2019 päivätyllä kirjeellä ja ilmoitti hänelle, että tämän arviointikertomuksen perusteella korkea edustaja aikoi osoittaa hänet muuhun kuin johtotehtävään EUH:ssa päätöksen 5028/2 11 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

91 Tässä samassa kirjeessä EUH:n pääsihteeri kehotti kantajaa esittämään 14 päivän kuluessa kirjalliset huomautuksensa, ennen kuin asiassa tehtäisiin lopullinen päätös.

92 Toiseksi käsittelyssä on käynyt ilmi, että niiden kirjallisten huomautusten lisäksi, jotka kantaja toimitti 12.12.2019 EUH:n pääsihteerille ja 11.1.2020 korkealle edustajalle, kantaja kävi pääsihteerin kanssa puhelinkeskustelun 17.12.2019 ja että hän seuraavana päivänä toimitti tälle uusia kirjallisia huomautuksia.

93 Näin ollen on todettava, että kantajalla on ollut tilaisuus esittää hyödyllisellä ja tehokkaalla tavalla kantansa ennen ensimmäinen riidanalaisen päätöksen tekemistä ja vedota seikkoihin, jotka hänen mielestään puolsivat sitä, ettei kyseistä päätöstä tehdä. Näin ollen kantaja väittää virheellisesti, että hänen oikeuttaan tulla kuulluksi ennen ensimmäisen riidanalaisen päätöksen tekemistä on loukattu.

94 Kantajan unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämillä väitteillä ei voida kyseenalaistaa tätä päätelmää.

95 Ensinnäkään kantaja ei voi perustellusti väittää, että nimittävän viranomaisen olisi pitänyt kuulla häntä ennen lopullisen arviointikertomuksen antamista.

96 Yhtäältä on nimittäin todettava, ettei päätöksessä 5028/2 aseteta nimittävälle viranomaiselle tällaista velvollisuutta.

97 Toisaalta pitää paikkansa, että 16.9.2013 annetun tuomion Wurster v. EIGE (F-20/12 ja F-43/12, EU:F:2013:129) 75 kohdassa todetaan johtamiskykyä koskevasta arviointikertomuksesta, johon sovelletaan Euroopan tasa-arvoinstituutin (EIGE) keskijohdon henkilöstöä koskevia yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä, että jokaisella henkilöllä, josta laaditaan arviointikertomus, jolla voi olla seurauksia henkilön urakehitykseen, on oltava mahdollisuus esittää huomautuksensa ennen kuin kyseisestä kertomuksesta tulee lopullinen, myös nimenomaisten säännösten puuttuessa.

98 Tämä päätelmä perustui kuitenkin vuosittaisia arviointikertomuksia koskevaan oikeuskäytäntöön. Vuosittaiset arviointikertomukset ovat virkamiehelle vastaisia toimia, koska niistä voi aiheutua virkamiehen koko uran ajan kestäviä vaikutuksia (ks. edellä 46 kohta), mikä ei päde koeaikaa koskeviin lopullisiin arviointikertomuksiin (ks. edellä 56 ja 57 kohta).

99 Sama koskee 9.10.2013 annettua tuomiota Wahlström v. Frontex (F-116/12, EU:F:2013:143), johon kantaja myös vetoaa perustelujensa tueksi.

100 Lisäksi edellä 86–88 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, että vaikka oikeus tulla kuulluksi takaa sen, että henkilöä, jolle aiotaan osoittaa hänelle vastainen päätös, kuullaan ennen tämän päätöksen tekemistä, tätä oikeutta ei kuitenkaan taata kyseiselle henkilölle silloin, jos kyse on valmistelevasta toimesta (ks. tuomio 22.11.2018, Brahma v. Euroopan unionin tuomioistuin, T-603/16, ei julkaistu, EU:T:2018:820, 71 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

101 Käsiteltävässä tapauksessa oli siten riittävää, että kantajaa kuultiin ennen ensimmäisen riidanalaisen päätöksen, jolla hänet päätettiin osoittaa muuhun kuin johtotehtävään, tekemistä, eikä nimittävää viranomaista voida moittia siitä, että se ei kuullut kantajaa ennen koeaikaa koskevan lopullinen arviointikertomuksen, joka oli kyseistä päätöstä valmisteleva toimi, antamista (ks. edellä 56 kohta).

102 Tätä päätelmää tukee se edellä 45 ja 46 kohdassa mainittu seikka, että käsiteltävässä asiassa edustustojen uusille päälliköille asetetun kaltaisen koeajan tarkoitus on riittävän lähellä uusille virkamiehille asetetun koeajan tarkoitusta, jotta unionin yleinen tuomioistuin voi tukeutua jälkimmäistä koskevaan oikeuskäytäntöön.

103 Tästä analogisesti sovellettavasta, koeajalta laadittuja arviointikertomuksia koskevasta oikeuskäytännöstä nimittäin ilmenee, että koeajalla irtisanotun virkamiehen puolustautumisoikeuksien noudattaminen tarkoittaa, että hänelle on irtisanomispäätökseen johtavan hallintomenettelyn aikana annettu mahdollisuus esittää tehokkaasti kantansa niiden tosiseikkojen ja olosuhteiden paikkansapitävyydestä ja merkityksestä, joiden perusteella nimittävä viranomainen on tehnyt päätöksensä. Koska päätöksen perusteena olevat syyt perustuvat kyseisen virkamiehen arviointikertomuksessa esitettyihin arvioihin, oikeus tulla kuulluksi on taattu silloin, kun virkamies on esittänyt lausumansa näistä arvioinneista ja kun

hänellä on ollut mahdollisuus ottaa kantaa jokaiseen asiakirjaan, johon toimielin aikoo vedota häntä vastaan (ks. vastaavasti tuomio 6.6.2019, Bonnafous v. EACEA, T-614/17, ei julkaistu, EU:T:2019:381, 79, 80 ja 93 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

104 Käsiteltävässä asiassa, kuten edellä 63 artiklassa todetaan, ensimmäisen riidanalaisen päätöksen perustana olevat syyt perustuvat kantajan koeaikaa koskevassa lopullisessa arviointikertomuksessa esitettyihin arvioihin, ja on riidatonta, että kantaja on esittänyt lausumansa kyseisistä arvioinneista.

105 Näin ollen kantajalle on ensimmäiseen riidanalaiseen päätökseen johtaneessa hallintomenettelyssä annettu mahdollisuus esittää tehokkaasti kantansa niiden tosiseikkojen ja olosuhteiden paikkansapitävyydestä ja merkityksestä, joiden perusteella nimittävä viranomainen on tehnyt päätöksensä.

106 Toiseksi kantaja ei voi tehokkaasti väittää, ettei hänelle annettu mahdollisuutta ottaa kantaa asiakirjoihin, jotka hänen mielestään olisi tarvittu koeaikaa koskevaan lopulliseen arviointikertomukseen sisältyvien subjektiivisten arviointien tueksi, vaikka tällaisten asiakirjojen olemassaoloa ei ole näytetty toteen eikä niiden olemassaolo myöskään ilmene asiakirja-aineistosta.

107 Kolmanneksi kantaja ei voi perustellusti väittää, että hänen olisi pitänyt saada keskustella korkean edustajan kanssa, sillä vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että näkemystenvaihto, jossa kyseiselle virkamiehelle on annettava mahdollisuus esittää tehokkaasti näkemyksensä päätöksestä, joka saattaa vaikuttaa hänen intresseihinsä epäedullisesti, voi olla joko suullinen tai kirjallinen (ks. vastaavasti tuomio 6.12.2007, Marcuccio v. komissio, C-59/06 P, EU:C:2007:756, 47 kohta ja tuomio 6.4.2022, FC v. EASO, T-634/19, ei julkaistu, EU:T:2022:222, 48 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

108 Vaikka lisäksi päätöksessä ADMIN (2019) 31, jota on sovellettu 16.11.2019 alkaen, vahvistetaan korkean edustajan olevan se viranomainen, jolla on toimivalta tehdä päätöksiä edustuston päälliköiden osoittamisesta muihin tehtäviin yksikön edun mukaisesti, kyseisestä päätöksestä ei ilmene, että siinä velvoitettaisiin EUH järjestämään korkean edustajan ja edustuston päällikön välinen keskustelu käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa.

109 Neljänneksi kantaja ei voi perustellusti väittää, että hänen kirjalliset huomautuksensa eivät johtaneet mihinkään, ettei hänelle annettu tilaisuutta vaikuttaa nimittävän viranomaisen päätöksentekomenettelyyn ja ettei ensimmäisestä riidanalaisesta päätöksestä mitenkään ilmennyt, että nimittävä viranomainen olisi tosiasiallisesti käyttänyt harkintavaltaansa hänen arviointikertomuksesta esittämiensä huomautusten perusteella.

110 Vaikka nimittäin puolustautumisoikeuksien ja kuulluksi tulemista koskevan oikeuden kunnioittaminen edellyttää, että unionin toimielimet antavat henkilölle, jonka osalta aiotaan tehdä hänelle vastainen päätös, mahdollisuuden esittää tehokkaasti kantansa, se ei voi tarkoittaa sitä, että toimielinten on yhdyttävä kyseiseen kantaan (ks. vastaavasti tuomio 7.7.2017, Arbuzov v. neuvosto, T-221/15, ei julkaistu, EU:T:2017:478, 84 kohta ja tuomio 27.9.2018, Ezz ym. v. neuvosto, T-288/15, EU:T:2018:619, 330 kohta).

111 Ensimmäisessä riidanalaisessa päätöksessä sitä paitsi käsitellään nimenomaisesti kantajan 12.12.2019 päivätyllä kirjeellään toimittamia huomautuksia. Vaikka kyseisessä päätöksessä mainitaan myös kantajan 1.1.2020 päivätyt huomautukset, käsittelyssä on käynyt ilmi, kuten EUH toteaa, että kyseessä on kirjoitusvirhe ja että korkea edustaja tarkoitti viitata kantajan 11.1.2020 päivättyihin huomautuksiin.

112 Kantaja ei myöskään voi tehokkaasti moittia korkeaa edustajaa siitä, ettei tämä käsitellyt ensimmäisessä riidanalaisessa päätöksessä 30.1.2020 päivättyjä huomautuksia, jotka kantaja oli toimittanut korkean edustajan kabinettipäällikölle vastauksena edellä 13 kohdassa mainittuun, Afrikan alueesta vastaavan pääjohtajan 19.12.2019 päivättyyn kirjeeseen. Nämä huomautukset eivät nimittäin ainakaan suoraan liittyneet siihen menettelyyn, jonka EUH käynnisti taatakseen kantajan oikeuden tulla kuulluksi ennen ensimmäisen riidanalaisen päätöksen tekemistä.

113 Näin ollen toisen perusteen toinen osa ei ole perusteltu, ja se on siten hylättävä.

[– –]

Kolmas peruste, joka perustuu päätöksen 5028/2 11 artiklan ja päätöksen ADMIN (2019) 31 rikkomiseen

129 Kolmannen perusteensa tueksi kantaja vetoaa lähinnä viiteen väitteeseen, joista ensimmäinen perustuu koeaikaa koskevan väliarviointikertomuksen sääntöjenvastaisuuteen, toinen koeajan olosuhteiden epätavallisuuteen, kolmas siihen, ettei koeajalle ollut määritetty mitään tavoitteita eikä indikaattoreita, neljäs koeaikaa koskevan lopullisen arviointikertomuksen sääntöjenvastaisuuteen ja viides siihen, että ensimmäinen riidanalainen päätös kuului korkean edustajan toimivaltaan.

130 EUH kiistää kantajan väitteet.

[– –]

– Kolmannen perusteen kolmas väite, joka perustuu siihen, ettei koeajalle ollut määritetty mitään tavoitteita eikä indikaattoreita

157 Kantaja vetoaa siihen, etteivät esimiehet ja henkilöstöresurssien osasto järjestäneet säännöllistä seurantaa, ja erityisesti siihen, ettei tavoitteita ja työsuunnitelmaa vahvistettu, minkä vuoksi kantajalla ei ollut minkäänlaisia indikaattoreita, joiden avulla hän olisi voinut mitata työsuoritustaan ja korjata mahdollisia puutteita, mikä on päätöksen 5028/2 11 artiklan 3 kohdan ja 4 kohdan toisen alakohdan vastaista.

158 Tältä osin päätöksen 5028/2 11 artiklan 3 kohdan ensimmäisestä alakohdasta ilmenee, että väliarvoinnin on perustuttava ennalta hyväksyttyyn asiakirjaan, joka sisältää johtotehtäviin tai tyypillisiin johtamistaitoihin liittyviä yksiselitteisiä tavoitteita ja tulosindikaattoreita.

159 Lisäksi päätöksen 5028/2 11 artiklan 2 kohdassa mainittu koeajan arvioinnin jatkuvuutta koskeva periaate edellyttää väistämättä sitä, että lopullinen arviointi tehdään saman johtotehtäviin tai tyypillisiin johtamistaitoihin liittyviä yksiselitteisiä tavoitteita ja tulosindikaattoreita sisältävän asiakirjan perusteella, joka laadittiin väliarviointia varten.

160 Aluksi on todettava, että käsiteltävässä asiassa EUH ja kantaja eivät ennen kantajan koeajan alkamista hyväksyneet mitään muodollista asiakirjaa, joka olisi sisältänyt johtotehtäviin tai tyypillisiin johtamistaitoihin liittyviä yksiselitteisiä tavoitteita ja tulosindikaattoreita. Näin ollen päätöksen 5028/2 11 artiklan 3 kohdan ensimmäistä alakohtaa ei noudatettu.

161 Ensinnäkin tavoitteiden asettamisesta on muistutettava, että oikeuskäytännön mukaan silloin, kun on olemassa toimielimen sisäisiä sääntöjä, joiden mukaan arviointijakson alussa virkamiehelle on asetettava tavoitteita, on näiden sääntöjen rikkominen luonteeltaan merkityksellistä ja niiden vuoksi riidanalaisen arvioinnin kumoaminen on perusteltua, koska tehtävän kuvaus oli riittämätön tavoitteiden asettamisen kannalta (ks. tuomio 12.5.2016, FS v. ETSK, F-50/15, EU:F:2016:119, 100 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

162 Edellä 161 kohdassa mainittua virkamiehen arviointia koskevaa oikeuskäytäntöä sovellettaessa on kuitenkin otettava huomioon sen viran vastuullisuus, johon virkamies on määrätty, sekä kyseiseen virkaan nimitetyn virkamiehen aikaisempi työkokemus. Käsiteltävässä asiassa kantaja nimitettiin edustuston päälliköksi, jonka tehtävänä oli edustaa unionia edustuston akkreditointimaassa, mikä edellytti yhtäältä merkittävän vastuun kantamista ja toisaalta hyvää johtamiskykyä ja kykyä itsenäiseen työskentelyyn konkreettisten tavoitteiden asettamisesta riippumatta.

163 Tässä yhteydessä on todettava, että edustuston päällikölle kuuluvat tehtävät, jotka määritellään päätöksen 2010/427 5 artiklan 2–4 ja 8 kohdassa, eivät tarkkaan ottaen ole verrattavissa yksikönpäällikölle kuuluviin keskijohdon tehtäviin, jotka mainitaan päätöksen 5028/2 4 artiklassa.

164 Toisin kuin yksikönpäällikön, edustuston päällikön tehtävänä on erityisesti edustaa unionia edustuston akkreditointimaassa sekä kyseisen maan viranomaisiin että jäsenvaltioiden ulkoasiainhallintoihin ja kansainvälisiin järjestöihin nähden.

165 Lisäksi EUH:n keskushallinnon ja sen edustustojen erillinen sijainti ja etenkin niiden välinen pitkä maantieteellinen välimatka tarkoittavat väistämättä sitä, että edustustojen päälliköillä on oltava parempi kyky hoitaa johtotehtäviään itsenäisesti kuin yksikönpäälliköillä, jotka työskentelevät esimiestensä suorassa valvonnassa.

166 Hakeakseen nimitystä Malawin edustuston päällikön virkaan kantaja jätti hakemuksen, joka perustui yhtäältä kyseisen viran tehtävänkuvaukseen ja toisaalta avointa virkaa koskevaan ilmoitukseen, joissa kummassakin mainittiin johtotehtäviä koskevat erityiset tavoitteet.

167 Erityisesti Malawin edustuston päällikön virkaa koskevassa tehtävänkuvauksessa oli kyseiseen toimeen kuuluvia tehtäviä koskevan otsakkeen alla henkilöstöhallintoa koskeva alaotsake, jossa lueteltiin seuraavat tehtävät: edustuston henkilöstön yksilökohtaisen tuloksellisuuden arviointi, henkilöstön koulutustarpeiden määrittäminen, esimiesvastuun ottaminen ammatilliseen epäpätevyyteen, työpaikkakiusaamiseen ja kurinpito-ongelmiin liittyvissä kysymyksissä ja näihin kysymyksiin sovellettavien menettelyjen noudattaminen sekä sosiaalisen ja eettisen vastuun kantaminen suhteessa henkilöstöön.

168 Avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa myös mainittiin, että Malawin edustuston päällikön virkaan sisältyivät erityisesti seuraavat tehtävät: edustuston hyvän hallinnon, mukaan lukien moitteettoman varainhoidon ja voimassa olevien henkilöturvallisuutta, irtaimiston ja kiinteistön turvallisuutta ja tietoturvaa koskevien sääntöjen asianmukaisen soveltamisen varmistaminen, kriisinhallinta sekä edustuston operatiivisen jatkuvuuden varmistaminen erityisesti yksikön toiminnan jatkuvuuden osalta.

169 Sekä Malawin edustuston päällikön virkaa koskeva tehtävänkuvaus että ilmoitus avoimesta virasta sisälsivät siten täsmällisiä tietoja virkaan kuuluvista henkilöstöhallinto- ja johtotehtävistä.

170 Vaikka pitää paikkansa, että tehtävänkuvauksella ja ilmoituksella avoimesta virasta on lähtökohtaisesti erilaiset tarkoitukset ja ominaisuudet kuin asiakirjalla, jossa vahvistetaan virkamiehelle asetetut erityiset tavoitteet, ei voida pitää suoralta kädeltä mahdottomana, että sitä virkaa, jossa edustuston päällikkö työskentelee koeajalla, koskevassa tehtävänkuvauksessa ja avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa on voitu vahvistaa johtotehtäviä koskevia tavoitteita sen arvioimiseksi, miten koeajasta johtotehtävissä on suoriuduttu.

171 Käsiteltävässä asiassa on siten todettava, että Malawin edustuston päällikön virkaa koskevassa tehtävänkuvauksessa ja avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa mainitut johtotehtävät oli määritelty riittävän täsmällisesti, jotta niiden voitiin katsoa olevan kantajan koeajalle johtotehtävissä asetettuja erityisiä tavoitteita.

172 Koska kantaja haki Malawin edustuston päällikön virkaa sitä koskevan tehtävänkuvauksen ja avointa virkaa koskevan ilmoituksen perusteella, hän on lisäksi ollut väistämättä tietoinen näistä tavoitteista, ja hakemuksensa huomioon ottaen hänen on katsottava hyväksyneen nämä tavoitteet ennen tehtävän vastaanottamista.

173 Näin ollen käsiteltävässä asiassa on todettava, että Malawin edustuston päällikön virkaa koskevassa tehtävänkuvauksessa ja avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa olevia johtotehtäviä koskevia yksityiskohtaisia tietoja voitiin pitää päätöksessä 5028/2 tarkoitettuina johtotehtäviä koskevina tavoitteina kyseistä päätöstä sovellettaessa.

174 Toiseksi yksiselitteisten tulosindikaattorien ennakolta määrittämisestä on aluksi todettava, että 29.11.2011 tehdyn päätöksen PROC EEAS(2011) 002 1 artiklan 2 kohdan sanamuodosta ilmenee, että muun muassa päätökseen 5028/2 sisältyviä säännöksiä sovelletaan EUH:n henkilöstöön ”soveltuvin osin”.

175 Käsiteltävässä asiassa yhtäältä Malawin edustuston päällikön avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa mainituista valintaperusteista ilmenee, että virkaan hakevien henkilöiden oli osoitettava, että heillä on aikaisempaa kokemusta tiimien johtamisesta ja motivoimisesta erityisesti monialaisessa ja monikulttuurisessa ympäristössä, hyvät johtamis-, vuorovaikutus- ja analysointitaidot ja hyvä arvostelukyky.

176 Toisaalta asiakirja-aineistosta ilmenee, että sinä ajankohtana, kun kantaja nimitettiin Malawin edustuston päälliköksi, EUH:n henkilöstöresurssien osasto oli julkaissut asiakirjan, jossa vahvistettiin kaikilta EUH:ssa johtotehtävissä toimivilta virkamiehiltä edellyttävät taidot ja jossa mainittiin konkreettisia tapausesimerkkejä, jotta nämä virkamiehet voisivat arvioida, oliko heillä kaikki kyseisessä asiakirjassa luetellut 14 johtamistaitoa ja käyttivätkö he niitä tehokkaasti.

177 Unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi saatetun asian tosiseikoista ei ilmene, että kantaja olisi pyytänyt esimiehiään määrittelemään tulosindikaattorit, joiden avulla hänen johtamistaitojaan voitaisiin arvioida koeajan päätteeksi, vaikka päätöksessä 5028/2 säädetään, että koeajalle johtotehtävissä asetetun virkamiehen on hyväksyttävä nämä indikaattorit.

178 Tässä tilanteessa on ilmeistä, että kantajalla oli riittävä käsitys siitä, mitä häneltä odotettiin siltä osin kuin oli kyse hänen työsuorituksensa arvioimisesta hänen työskennellessään koeajalla Malawin edustuston päällikkönä.

179 Käsiteltävä väite on näin ollen hylättävä.

[– –]

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu seitsemäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Sandra Paesen velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

da Silva Passos Valančius Reine

Truchot Sampol Pucurull

Julistettiin Luxemburgissa 12 päivänä lokakuuta 2022.

Allekirjoitukset